

Gliwice, dnia 25 lutego 2019 r.

GL.ROO.052.4.1.2019.HO

Szanowny Pan
Piotr Oślizło
ul. Graniczna 28
41-400 Mysłowice
piotroslizlo@interia.pl

W odpowiedzi na wniosek o udostępnienie informacji publicznej z dnia 06 lutego 2019 r., który wpłynął do siedziby organu regulacyjnego w dniu 14 lutego 2019 r. w przedmiocie udzielenia informacji publicznej dotyczącej taryfy dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na terenie gminy Mysłowice, Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gliwicach przekazuje w załączeniu kserokopię decyzji z dnia 07 stycznia 2019 r. znak GL.RET.070.7.136/3.2019 odmawiającej zatwierdzenia taryfy oraz kserokopię odwołania z dnia 22 stycznia 2019 r. od w/w decyzji złożonego przez Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji sp. z o.o. w Mysłowicach w dniu 23 stycznia 2019 r. za pośrednictwem organu regulacyjnego zawierającego stanowisko MPWiK sp. z o.o. w Mysłowicach.

Z poważaniem

DYREKTOR
Łukasz Łańca

Załączniki:

1. Decyzja z dnia 07 stycznia 2019 r. nr GL.RET.070.7.136/3.2019
2. Odwołanie z dnia 22 stycznia 2019 r. od w/w decyzji

Otrzymują:

1. Adresat
2. RET w/m
3. ROO a/a

Państwowe
Gospodarstwo Wodne
Wody Polskie

DYREKTOR
Regionalnego Zarządu
Gospodarki Wodnej
w Gliwicach

Gliwice, dnia 07 stycznia 2019 r.

Miejskie Przedsiębiorstwo
Wodociągów i Kanalizacji sp. z o.o.
ul. Fabryczna 10
41-404 Mysłówice

znak sprawy: GL.RET.070.3.42.2018

DECYZJA NR GL.RET.070.7.136/3.2019

Na podstawie art. 24c ust. 3 w związku z art. 24c ust. 1 pkt. 1 i pkt. 2 oraz w związku z art. 27a ust. 1 i ust. 3 pkt. 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 1152) oraz w związku z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji sp. z o.o. z siedzibą w 41-404 Mysłówicach, ul. Fabryczna 10, wpisanego do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego przez Sąd Rejonowy Katowice – Wschód w Katowicach VIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS 0000214452, prowadzącego działalność na terenie gminy Mysłówice, w sprawie wydania decyzji o zatwierdzeniu taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków na okres 3 lat na terenie gminy Mysłówice

odmawiam zatwierdzenia

ustalonej przez Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji sp. z o.o. z siedzibą w 41-404 Mysłówicach, ul. Fabryczna 10, taryfy dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na terenie gminy Mysłówice na okres 3 lat,

nakładam

na Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji sp. z o.o. z siedzibą w 41-404 Mysłówicach, ul. Fabryczna 10 obowiązek poprawienia, w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji, wniosku o zatwierdzenie taryfy poprzez:

Dyrektor
Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie
Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gliwicach
ul. Sienkiewicza 2, 44-109 Gliwice
tel: +48 (32) 777 49 50 | faks: +48 (32) 777 49 99 | e-mail: gliwice@wody.gov.pl

www.wody.gov.pl

- 1) zweryfikowanie celowości ponoszenia planowanych kosztów, mając na uwadze konieczność ochrony odbiorców usług przed nieuzasadnionym wzrostem cen i stawek opłat.

UZASADNIENIE

W dniu 12 marca 2018 r. Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji sp. z o.o. z siedzibą w 41-404 Mysłowicach, ul. Fabryczna 10 (*dalej MPWiK sp. z o.o. Mysłowice*) złożyło wniosek o zatwierdzenie taryfy dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i dla zbiorowego odprowadzania ścieków na terenie gminy Mysłowice na okres 3 lat.

Pismem z dnia 06 kwietnia 2018 r., znak GL.RET.070.3.42.2018.EK organ regulacyjny wezwał do usunięcia braków formalnych.

Zawiadomieniem z dnia 16 kwietnia 2018 r., znak GL.RET.070.3.42.2018.EK organ regulacyjny poinformował strony postępowania o wszczęciu postępowania administracyjnego i możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy oraz zgłoszenia wniosków i żądań, a także wniósł o złożenie kolejnych wyjaśnień.

W dniu 25 kwietnia 2018 r. do organu regulacyjnego wpłynęło pismo MPWiK sp. z o.o. Mysłowice z prośbą o przedłużenie terminu na przekazanie dodatkowych informacji. Następnie w dniu 30 kwietnia 2018 r. do organu regulacyjnego wpłynęły wyjaśnienia MPWiK sp. z o.o. Mysłowice.

W dniu 07 maja 2018 r. organ regulacyjny wydał decyzję nr GL.RET.070.7.136.2018.EK odmawiającą Spółce zatwierdzenia taryfy dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na terenie gminy Mysłowice na okres 3 lat.

Pismem, które wpłynęło do organu regulacyjnego w dniu 16 maja 2018 r. MPWiK sp. z o.o. Mysłowice złożyło ponowny wniosek o zatwierdzenie taryfy dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na terenie gminy Mysłowice na okres 3 lat.

W dniu 24 maja 2018 r. organ regulacyjny wydał kolejną decyzję nr GL.RET.070.7.136/2.2018.EK odmawiającą Spółce zatwierdzenia w/w taryfy.

W dniu 12 czerwca 2018 r. do organu regulacyjnego wpłynęło odwołanie od decyzji złożone przez MPWiK sp. z o.o. Mysłowice. Odwołanie zostało przekazane do siedziby Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w Warszawie.

Po rozpatrzeniu odwołania, Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w dniu 31 sierpnia 2018 r. wydał decyzję znak KET.050.40.2018/4 uchylającą decyzję wydaną przez organ regulacyjny z dnia 12 czerwca 2018 r. w całości i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji. Decyzja ta wpłynęła do organu I instancji w dniu 05 września 2018 roku.

W dniu 14 września 2018 r. organ regulacyjny wezwał MPWiK sp. z o.o. Mysłowice do poprawienia wniosku taryfowego z dnia 12 marca 2018 roku.

W dniu 03 października 2018 r. do organu regulacyjnego wpłynął poprawiony wniosek taryfowy.

W dniu 15 października 2018 r. organ regulacyjny wezwał Spółkę do złożenia kolejnych wyjaśnień. W tym samym dniu wezwano też Prezydenta Miasta Mysłowice do udzielenia informacji czy stosuje dopłaty do cen wody i ścieków.

W dniu 31 października 2018 r. do organu regulacyjnego wpłynęła odpowiedź MPWiK sp. z o.o. Mysłowice zawierająca dodatkowe wyjaśnienia.

W dniu 05 listopada 2018 r. do organu regulacyjnego wpłynęła też odpowiedź Prezydenta Miasta Mysłowice dotycząca dopłat do wody i ścieków. I tak dopłaty były stosowane w latach 2013 – 2016 oraz za 2 pierwsze miesiące roku 2017. Od marca 2017 r. Gmina Mysłowice nie stosuje dopłat i nie wiadomo czy zostaną one ponownie zastosowane.

W dniu 23 listopada 2018 r. organ regulacyjny poinformował strony postępowania o możliwości zapoznania się z materiałem dowodowym i zawiadomił, że zgodnie z art. 79A § 1 Kpa wpływ na rozpatrzenie wniosku będzie miało jego nieuzupełnienie we wskazanym w zawiadomieniu zakresie i terminie.

W dniu 06 grudnia 2018 r. do organu regulacyjnego wpłynęło pismo MPWiK sp. z o.o. Mysłowice z prośbą o przedłużenie terminu na uzupełnienie wniosku wynikające z pisma z dnia 23 listopada 2018 r. do dnia 14 grudnia 2018 r.

W dniu 14 grudnia 2018 r. do organu regulacyjnego wpłynęło kolejne pismo MPWiK sp. z o.o. Mysłowice informujące, że nie ma możliwości obniżenia kosztów eksploatacji i utrzymania, które mają wpływ na wysokość ustalonych cen i stawek opłat.

W dniu 17 grudnia 2018 r. organ regulacyjny poinformował ponownie strony postępowania o możliwości zapoznania się z materiałem dowodowym i zawiadomił, że zgodnie z art. 79A § 1 Kpa wpływ na rozpatrzenie wniosku będzie miało jego nieuzupełnienie we wskazanym w zawiadomieniu zakresie i terminie.

Korekta wniosku taryfowego nie wpłynęła do organu regulacyjnego.

Wyjaśnienia złożone przez MPWiK sp. z o.o. Mysłowice nie uzasadniają w wystarczającym zakresie planowanych przychodów i kosztów oraz wysokości wzrostu cen i stawek opłat, w związku z czym, należało orzec jak w sentencji.

Zgodnie z art. 24c ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 roku o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (tekst jednolity Dz. U. z 2018 roku, poz. 1152) organ regulacyjny, w terminie 45 dni od dnia otrzymania wniosku, o zatwierdzenie taryfy, ocenia projekt i uzasadnienie taryfy pod względem zgodności z przepisami w/w ustawy i przepisami ustawy Prawo wodne oraz analizuje zmiany warunków ekonomicznych wykonywania przez przedsiębiorstwo wodociągowo – kanalizacyjne działalności gospodarczej, w tym marżę zysku oraz weryfikuje koszty, o których mowa w art. 20 ust. 4 pkt 1 w/w ustawy, pod względem celowości ich ponoszenia w celu zapewnienia ochrony interesów odbiorców usług przed nieuzasadnionym wzrostem cen.

Zgodnie z art. 24c ust. 3 w/w ustawy, jeżeli wynik oceny, weryfikacji lub analizy jest negatywny, organ regulacyjny odmawia, w drodze decyzji, zatwierdzenia taryfy oraz nakłada obowiązek w tej decyzji, w terminie w niej określonym, na przedsiębiorstwo wodociągowo – kanalizacyjne przedłożenia poprawionego projektu lub uzasadnienia taryfy, wskazując elementy wymagające poprawienia.

Przedłożony przez MPWiK sp. z o.o. Mysłowice wniosek zawiera projekt taryfy niezgodny z przepisami § 3 Rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 27 lutego 2018 roku w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryfy oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (Dz. U. z 2018 roku, poz. 472), który nakazuje opracować taryfę w sposób zapewniający nie tylko uzyskanie niezbędnych przychodów, lecz także ochronę interesów odbiorców usług przed nieuzasadnionym wzrostem cen i stawek opłat.

Należy wskazać, iż przedłożona taryfa zawiera następujące wzrosty cen wody: w pierwszym roku obowiązywania nowej taryfy – 28,42 %, w drugim roku – 38,54 %, w trzecim roku – 29,17 % w stosunku do cen obowiązujących w dniu złożenia wniosku. W zakresie usługi odprowadzania ścieków przedłożona taryfa zawiera następujące wzrosty cen: w pierwszym roku obowiązywania nowej taryfy – 32,66 %, w drugim roku – 46,96 %, w trzecim roku – 47,68 % w stosunku do cen obowiązujących w dniu złożenia wniosku.

Spółka argumentuje wzrost cen i stawek opłat zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków wysokimi kosztami podatków i opłat niezależnych od przedsiębiorstwa (podatek od nieruchomości, decyzje za zajęcie pasa drogowego), dużymi kosztami odprowadzania ścieków do urządzeń niebędących w posiadaniu przedsiębiorstwa, dużymi kosztami zakupu wody z GPW, odsetkami od zaciągniętych kredytów i pożyczek lub wyemitowanych obligacji, a także wzrostem kosztów energii.

Działalność Spółki generuje stratę. MPWiK sp. z o.o. Mysłowice jako przyczynę straty w 2017 roku wskazuje błędnie skalkulowane i zaniżone ceny dostarczania wody i odprowadzania ścieków.

Spółka zaciągnęła kredyty na działalność modernizacyjno – rozwojową powiązaną z dostarczaniem wody i odprowadzaniem ścieków, a także dokonała emisji obligacji celem finansowania zobowiązań. Pomimo ograniczenia kosztów działalności przedsiębiorstwa i przeprowadzenia redukcji zatrudnienia, przedsiębiorstwo nadal posiada olbrzymie zadłużenie.

Ponadto sama Gmina Mysłowice nie powinna uzależniać podjęcia decyzji o dokapitalizowaniu Spółki od decyzji o zatwierdzeniu taryf przez organ regulacyjny.

W ocenie organu regulacyjnego, Spółka nie może obciążać odbiorców usług błędnymi decyzjami poprzedniego Zarządu w kwestii kalkulacji taryf za zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków w poprzednich latach.

Należy zwrócić uwagę, że koszty uzasadnione są to koszty niezbędne do wykonania zobowiązań powstałych w związku z prowadzoną przez przedsiębiorstwo wodociągowo – kanalizacyjne działalnością w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków oraz przyjmowane przez

przedsiębiorstwo do kalkulacji cen i stawek opłat ustalanych w taryfie w sposób ekonomicznie uzasadniony, z zachowaniem należytej staranności zmierzającej do ochrony interesów odbiorców. Na podstawie posiadanych dokumentów, nie ma możliwości jednoznacznego ustalenia, że planowane przychody stanowiące podstawę do kalkulacji cen i stawek opłat zostały zaplanowane wyłącznie na podstawie kosztów uzasadnionych.

Proponowany wzrost nie znajduje uzasadnienia w złożonych dokumentach. Ponadto w wyniku analizy stwierdzono, że wysokość cen i stawek opłat wnioskowanych przez przedsiębiorstwo wodociągowo – kanalizacyjne nie zapewnia ochrony interesów odbiorców usług przed nieuzasadnionym wzrostem cen.

Organ regulacyjny w wyniku rozpatrzenia przedmiotowego wniosku, nie stwierdził zgodności projektu taryfy oraz uzasadnienia przedstawionego przez MPWiK sp. z o.o. Mysłowice z przepisami ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków raz ustawy Prawo wodne. Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, dokonał analizy zmiany warunków ekonomicznych wykonywania przez MPWiK sp. z o.o. Mysłowice działalności gospodarczej, w tym marży zysku oraz dokonał weryfikacji kosztów związanych ze świadczeniem usług, poniesionych w latach obrotowych obowiązywania poprzedniej taryfy, ustalonych na podstawie ewidencji księgowej, z uwzględnieniem planowanych zmian tych kosztów w okresie obowiązywania taryfy pod względem celowości ich ponoszenia w celu zapewnienia ochrony interesów odbiorców usług przed nieuzasadnionym wzrostem cen. W związku z powyższym, wskazując, iż wynik oceny, weryfikacji oraz analizy przedstawianego projektu taryfy dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na terenie gminy Mysłowice jest negatywny, tym samym należało odmówić zatwierdzenia przedmiotowej taryfy.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji niniejszej decyzji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji służy stronom odwołanie do Prezesa Wód Polskich za pośrednictwem Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z siedziba w Gliwice 44 - 100, ulica Sienkiewicza 2, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia (art. 127 § 1i § 2, art. 129 § 1 i § 2 Kpa).

2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję (art. 127a § 1 Kpa).

Mysłowice, 22 stycznia 2018 r.

Prezes Wód Polskich

Za pośrednictwem

**Dyrektora
Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej
w Gliwicach
Państwowego Gospodarstwa Wodnego
Wody Polskie
Ul. Sienkiewicza 2
44-100 Gliwice**

Znak sprawy:
Nr decyzji:

GL.RET.070.3.42.2018
GL.RET.070.136/3.2019

Odwołujący:

Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji sp. z o.o.
ul. Fabryczna 10
41-404 Mysłowice

Strona:

Prezydent Miasta Mysłowice
Urząd Miasta Mysłowice
ul. Powstańców 1
41-400 Mysłowice

Odwołanie

**od decyzji Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach
Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie
nr GL.RET.070.7.136/3.2019 z dnia 7 stycznia 2019 r.**

Działając w imieniu Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji sp. z o.o. z siedzibą w Mysłowicach składam odwołanie od decyzji Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie nr GL.RET.070.136/3.2019 z dnia 7 stycznia 2019 r., doręczonej w dniu 14 stycznia 2019 r.

Niezależnie od regulacji przewidzianej w art. 128 ustawy kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. 2018 poz. 2096 t.j.), zwanej dalej: k.p.a., zobowiązującej Organ Odwoławczy do ponownego merytorycznego zbadania sprawy, zaskarżonej Decyzji zarzucam:

1. Naruszenie art. 20 ust. 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2017 r. poz. 328, 1566, 2180), zwanej dalej: ustawą o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, poprzez odmowę zatwierdzenia taryfy, mimo, że musi ona być skalkulowana na podstawie niezbędnych przychodów.
2. Naruszenie art. 24c ust. 1 pkt 2) ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków poprzez nie przeprowadzenie analizy zmian warunków ekonomicznych, jakie Odwołujący zaplanował w celu prowadzenia działalności zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków w sposób zgodny z ustawą o zbiorowym, tj. w szczególności w sposób zapewniający

- ciągłość zbiorowego zaopatrzenia w wodę odpowiedniej jakości i ilości i zbiorowego odprowadzania ścieków.
3. Naruszenie art. 24c ust. 1 pkt 2) ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków poprzez nie zweryfikowanie kosztów, jakie ponosi Odwołujący w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków
 4. Naruszenie art. 24c ust. 1 pkt 2) ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków poprzez odmowę zatwierdzenia taryfy, mimo, że proponowane przez Odwołującego stawki opłat były należycie uzasadnione, co dowodzi w taryfie zapewnienie ochrony interesów odbiorców usług przed nieuzasadnionym wzrostem cen.
 5. Naruszenie art. 7 i 77 § 1 k.p.a. poprzez wydanie decyzji arbitralnej mimo nie ustalenia stanu faktycznego i nie przeprowadzenia jakiejkolwiek analizy zgromadzonego materiału dowodowego.
 6. Naruszenie art. 8 § 1 k.p.a. poprzez wydanie decyzji w sposób arbitralny, bez dokonania jakiejkolwiek głębszej analizy złożonego przez Odwołującego wniosku taryfowego i bez wyjaśnienia przesłanek, którymi kierował się Organ wydając decyzję odmowną.
 7. Naruszenie art. 10 § 1 i 81 k.p.a. poprzez nie zawiadomienie strony o zakończeniu postępowania celem wypowiedzenia się co do zgromadzonych dowodów i materiałów, w tym w szczególności do sporządzonych przez Organ analiz i wycień, co z kolei umożliwiłoby stronie ich weryfikację, bądź też przedłożenie dodatkowych dokumentów uzasadniających wniosek o zatwierdzenie taryfy.
 8. Naruszenie art. 11 k.p.a. poprzez sporządzenie uzasadnienia w sposób uniemożliwiający odtworzenie procesu myślowego, jakim kierował się organ wydając zaskarżoną decyzję oraz nie wskazując w treści uzasadnienia z jakich konkretnie przyczyn organ odmówił zatwierdzenia taryfy.
 9. Naruszenie art. 77 § 1 k.p.a. poprzez zaniechanie rozpatrzenia materiału dowodowego i nie ustosunkowanie się w żaden sposób do przedstawionych przez Odwołującego dowodów i wyjaśnień.
 10. Naruszenie art. 107 § 3 k.p.a. poprzez nie wskazanie w treści uzasadnienia, które z elementów wniosku taryfowego Organ uznał za wiarygodne i uzasadnione, a które z elementów wniosku taryfowego bądź wyjaśnienia przedstawione przez Odwołującego Organ uznał za niewiarygodne i przesądzające o konieczności odmowy zatwierdzenia taryfy.
 11. Naruszenie art. 138 § 2 k.p.a. poprzez zignorowanie przez Organ wskazań organu drugiej instancji zawartych w treści decyzji z dnia 31 sierpnia 2018 r. i nie przeprowadzenie postępowania dowodowego w zakresie umożliwiającym wydanie prawidłowej merytorycznie decyzji.

Podnosząc powyższe zarzuty, na podstawie art. 138 § 1 ust. 2 k.p.a., wnoszę o:

1. Uchylenie zaskarżonej decyzji i zatwierdzenie taryfy przedstawionej przez Odwołującego.
2. W przypadku nieuwzględnienia wniosku określonego w pkt. 1 powyżej, wnoszę o uchylenie zaskarżonej Decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 7 stycznia 2019 r. Organ odmówił zatwierdzenia taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków na terenie Miasta Mysłowice okres 3 lat. Decyzja ta została uchylona decyzją Prezesa Wód Polskich z dnia 31 sierpnia 2018 r. z uwagi na liczne uchybienia w zakresie wyjaśnienia stanu faktycznego przez organ pierwszej instancji, a sprawa została przekazana Dyrektorowi Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach celem ponownego, zgodnego z prawem i z podstawowymi zasadami prowadzenia postępowania administracyjnego, rozpoznania. Niemniej jednak z całą pewnością należy stwierdzić, że Organ ponownie rozpoznający sprawę wymaganiom postawionym przez Prezesa Wód Polskich nie sprostał.

W pierwszej kolejności wskazuję, że zgodnie z art. 24 c ust. 1 pkt 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków Organ zobowiązany jest do analizy złożonego wniosku i do weryfikacji kosztów, jakie przyjął za niezbędne Odwołujący. Zgodnie z brzmieniem tego przepisu, obowiązkiem Organu jest dokładne zbadanie treści wniosku taryfowego, weryfikacja przedstawionych tam danych ich analiza oraz wyciągnięcie odpowiednich wniosków. Jest to bezwzględny obowiązek, nałożony przez ustawodawcę na Organ i Organ nie ma tu żadnej swobody decyzyjnej. Organ nie może ocenić wniosku taryfowego pobieżnie i odnieść się jedynie do poszczególnych elementów wniosku taryfowego, nie może też w ogóle zaniechać przeprowadzenia stosownej analizy. Organ nie może również poprzestać na ustaleniu, że w jego prywatnej opinii, nie czuje się on dostatecznie przekonany do prawidłowości wniosku. Absolutnie niedopuszczalne są tu arbitralne i nie znajdujące oparcia ani w przepisach prawa, ani w podstawowych zasadach logiki stwierdzenia w rodzaju „w ocenie organu regulacyjnego, Spółka nie może obciążać odbiorców usług błędnymi decyzjami poprzedniego Zarządu w kwestii kalkulacji taryf za zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków w poprzednich latach”. Stanowisko Organu sprowadza się do konstatacji, iż skoro w poprzednich latach taryfa była skalkulowana nieprawidłowo i nie zapewniała minimalnego poziomu przychodów pozwalających na prowadzenie działalności bez generowania wielomilionowej straty, to jest to wyłączny problem przedsiębiorstwa, a stawki opłat zawarte w taryfie już nigdy nie będą mogły być urealnione. Jest to rozumowanie z gruntu błędne – sam fakt, że w latach poprzednich przy kalkulacji opłat popełniono błąd nie stanowi przesłanki warunkującej popełnianie tego błędu w przyszłości. Zadanie Organu jest bowiem dbanie przede wszystkim o to, by wprowadzane przez przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne taryfy były skalkulowane prawidłowo, a nie konserwowanie błędnie skalkulowanych w latach poprzednich taryf. Okoliczność, iż Odwołujący poniósł w roku 2017 r. stratę w wysokości przekraczającej 10 milionów złotych (przy nie ponoszeniu żadnych znacznych nakładów inwestycyjnych, jak również wobec braku zdarzeń nadzwyczajnych) jest przesłanką jednoznacznie wskazującą na fakt, iż opłaty w przewidziane w dotychczas obowiązujących taryfach były rażąco zaniżone. Na marginesie wypada jedynie wspomnieć, że Organ ponownie nie przedstawił żadnych wyliczeń i nie wskazał, iż jego zdaniem wystarczające dla bieżącego funkcjonowania przedsiębiorstwa Odwołującego byłoby osiągnięcie przychodów z tytułu świadczenia usług dostaw wody i odbioru ścieków na określonym poziomie. Arbitralna decyzja Organu ponownie uniemożliwia podjęcie jakiegokolwiek merytorycznej polemiki, a co więcej – skutkuje generowaniem kolejnego zadłużenia Odwołującego wynikającego z braku możliwości osiągnięcia przychodów pozwalających na bieżące funkcjonowanie przedsiębiorstwa Odwołującego i świadczenie usług na akceptowalnym dla odbiorców usług poziomie. Organ zupełnie zapomina, że do ustawowych obowiązków Odwołującego należy nieprzerwane świadczenie usług i dostawy wody o odpowiednich parametrach, pod

odpowiednim ciśnieniem. Brak dostatecznych środków pieniężnych będzie skutkował w pierwszej kolejności brakiem środków na bieżące utrzymywanie i konserwację sieci, co skutkować będzie przerwami w dostawach wody, a ostatecznie może poskutkować brakiem środków pieniężnych na zakup wody przeznaczonej dla odbiorców usług i brakiem środków na odprowadzanie ścieków. W konsekwencji, Organ dbając tylko i wyłącznie o ochronę odbiorców usług przed podwyżką cen spowoduje faktyczne pozbawienie odbiorców usług z możliwości korzystania z nich.

Pamiętać należy, że choć obowiązek dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego w ramach procedury administracyjnej każdorazowo jest obowiązkiem Organu, zgodnie z art. 7 k.p.a., to jednak wyraźne podkreślenie ciążących na Organie obowiązków wyrażone w art. 24 c ust. 1 pkt 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków świadczy o ogromnej wadze, jaką przywiązuje ustawodawca do należytego i dokładnego zbadania wniosków taryfowych. Dlatego też absolutnie niedopuszczalne jest prowadzenie postępowania administracyjnego w przedmiocie zatwierdzenia taryf w modelu, w którym to zadaniem przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego jest przekonanie Organu do prawidłowości sporządzonej przez siebie taryfy, a Organ może pozostawać „nieprzekonany” i nie musi tego w żaden sposób uzasadniać. Tym samym nieakceptowalne są zawarte w treści uzasadnienia skarżonej decyzji sformułowania w rodzaju:

„Wyjaśnienia złożone przez MPWiK sp. z o.o. Mysłowice nie uzasadniają w wystarczającym zakresie planowanych przychodów i kosztów oraz wysokości wzrostu cen i stawek opłat, w związku z czym należało orzec jak w sentencji”

Podkreślić należy, że nie jest to jedynie podsumowanie obszernych ustaleń i kalkulacji dokonanych przez Organ, ale faktycznie całość merytorycznej decyzji. Organ nie zadał sobie nawet trudu do wskazania, czy jego zdaniem błędnie zostały oszacowane koszty (a jeżeli tak, to które i w jakim zakresie, czy zostały one zaniżone, czy też zawyżone), czy też błędnie zostały skalkulowane przychody (a jeżeli tak, to które kategorie przychodów, czy zostały one zaniżone, czy też zawyżone). Z treści uzasadnienia ponownie nie wynika bowiem, jakich konkretnie uchybień Organ dopatrzył się w taryfie. Z wydanej decyzji Strona uzyskała jedynie informację, że Organ czuje się nieprzekonany, a ceny wody nie mają prawa wzrosnąć, bez względu na to, czy wzrost ten będzie uzasadniony, czy też nie.

Organ ponownie zapomniał, że dokładna analiza wniosku taryfowego jest kluczowa z jednej strony dla ochrony odbiorców usług przed wzrostem cen, a z drugiej dla zapewnienia przedsiębiorstwu wodociągowo-kanalizacyjnemu możliwości świadczenia odpowiedniego poziomu usług. Pamiętać bowiem należy, że przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne świadczą usługi o charakterze użyteczności publicznej, a ich prawidłowe funkcjonowanie jest kluczowe dla zapewnienia ludziom minimalnego poziomu życia. Nie sposób sobie bowiem dziś wyobrazić prawidłowo funkcjonującego organizmu miejskiego bez dostępu do bieżącej wody. Zapewnienie dostępu do bieżącej wody jest podstawowym obowiązkiem gminy, realizowanym poprzez przedsiębiorstwo-wodociągowo-kanalizacyjne. Usługi dostaw wody i odprowadzania ścieków świadczone są odpłatnie, a pobierane z tego tytułu opłaty mają zapewnić przedsiębiorstwu możliwość świadczenia usług dostawy wody i odbioru ścieków na odpowiednio wysokim poziomie, określonym przepisami powszechnie obowiązującego prawa. Z tego też powodu, opłaty za świadczenie usług przewidziane w taryfach nie mogą być ustanowione na zbyt niskim, arbitralnie ustalonym poziomie, gdyż nie zapewni on możliwości bezproblemowego świadczenia usług. Ewentualne nieoszacowanie niezbędnych przychodów przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego będą odbijały się na mieszkańcach całej gminy, którzy bądź to nie będą mogli korzystać z

usług na odpowiednim poziomie (w tym nie będą mieli zapewnionych dostaw wody pod odpowiednim ciśnieniem i odpowiedniej jakości), bądź też zostaną w ogóle pozbawieni możliwości korzystania z usług przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego. Brak środków finansowych na modernizację, remonty czy usuwanie awarii skutkować mogą niechybnie koniecznością odcięcia uszkodzonych czy przestarzałych sieci. Dłużej trwający stan braku środków na prowadzenie bieżącej działalności skutkować może również koniecznością złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, co z pewnością odbije się negatywnie na mieszkańcach gminy. Trzeba również pamiętać, że z racji specyfiki prowadzonej działalności przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne są zasadniczo monopolistami na danym obszarze, a odbiorcy usług nie mają swobody w wyborze kontrahenta. Stąd też istotne problemy finansowe przedsiębiorstwa wodociągowego i związane z tym zaburzenia w świadczeniu usług siłą rzeczy odbijają się na wszystkich mieszkańcach danej gminy, którzy nie mają swobody w wyborze innego dostawcy wody lub odbiorcy ścieków.

Organ pominął również całkowicie okoliczność, co było wskazane w uzasadnieniu wniosku taryfowego, że Miasto Mysłowice zadeklarowało ustanowienie dopłat do wody i ścieków dla odbiorców usług, w trybie art. 24 ust. 6 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków w taki sposób, by nie odczuli oni wzrostu cen świadczonych przez Odwołującego usług. Była to istotna okoliczność potwierdzająca, iż wzrost opłat za świadczone usługi nie będzie skutkował wysokim, z punktu widzenia odbiorców usług, wzrostem cen. Miasto Mysłowice zdaje sobie bowiem sprawę z konieczności zapewnienia Odwołującemu niezbędnych przychodów, jak również bierze pod uwagę konieczność ochrony odbiorców usług przed wzrostem cen. Jeżeli powyższa deklaracja była dla Organu niejasna bądź niewystarczająca, winien on zwrócić się o ewentualne wyjaśnienia do Prezydenta Miasta Mysłowice, który jest przeciw stroną niniejszego postępowania, zgodnie z art. 24c ust. 6 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

Powyższe okoliczności przesądzają, iż Organ dokonując oceny wniosku taryfowego zobowiązany jest do jego wszechstronnej i wnikliwej oceny, gdyż jakikolwiek błąd Organu będzie miał bardzo daleko idące skutki nie tylko dla danego przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, ale również dla wszystkich mieszkańców danej gminy. W okolicznościach niniejszej sprawy oczywistym jest natomiast, że tej dostatecznej wnikliwości i uwagi w badaniu wniosku taryfowego ewidentnie zabrakło. Co więcej, Organ w ogóle nie dokonał żadnej analizy złożonego wniosku, poprzestając na konstatacji, że wynik oceny, analizy i weryfikacji taryfy jest negatywny. Żadnych wyników natomiast w uzasadnieniu decyzji nie przedstawiono. W treści uzasadnienia brak jest bowiem mowy o dokładnym wyniku dokonanych analiz, w tym w szczególności brak jest jakichkolwiek wskazań co do tego, które pozycje wniosku taryfowego zdaniem Organu są błędne. Organ nie zakwestionował ani zaproponowanych przez Odwołującego stawek opłat, ani nie zgłosił zastrzeżeń co do podziału na konkretne grupy taryfowe i związane z tym stawki abonamentowe. Organ nie wskazał również, o ile jego zdaniem zawyżona jest opłata za dostawę wody, a o ile zawyżona jest opłata za odbiór ścieków. Co więcej, Organ w ogóle w żadnym miejscu nie wskazał, czy kwestionuje wysokość opłat za wodę, czy też wysokość opłat za ścieki, czy może obie te opłaty. Organ nie wskazał również, które z kosztów zakładanych przez Odwołującego są zdaniem Organu zawyżone i w jakim zakresie, nie wskazał również, czy kwestionuje on jakąś grupę kosztów co do zasady. O wszystkich tych ustaleniach brak jest jakiegokolwiek informacji w treści uzasadnienia decyzji. Powyższe, wraz z faktem pozbawienia Odwołującego możliwości zapoznania się ze zgromadzonym materiałem

dowodowym przed wydaniem decyzji jednoznacznie wskazuje na fakt, iż zaskarżona decyzja została wydana arbitralnie, bez przeprowadzenia jakiejkolwiek analizy i weryfikacji danych dostarczonych przez Odwołującego. Wskazane przez Odwołującego uchybienia skarżonej decyzji przesądzają o rażącym naruszeniu przez Organ art. 107 § 3 k.p.a., gdyż sporządzone uzasadnienie, ze względu na jego lapidarność, nie daje możliwości skontrolowania prawidłowości ustaleń dokonanych przez Organ. Na fakt, iż braki w uzasadnieniu decyzji przesądzają o jej wadliwości wielokrotnie zwracał uwagę Naczelny Sąd Administracyjny, między innymi w wyroku z dnia 17 stycznia 2018 r., sygn. akt I OSK 1668/17:

*„Dokonując kontroli zaskarżonej decyzji, Sąd pierwszej instancji zasadnie stwierdził, że została ona podjęta z naruszeniem prawa procesowego w stopniu, który mógł mieć istotny wpływ na wynik sprawy. Sąd w pierwszym rzędzie badał, czy zaskarżona decyzja jest zgodna z przepisami procedury administracyjnej i stwierdził, że narusza ona przede wszystkim art. 107 § 3 k.p.a. Podkreślić należy, że podejmowane przez organy administracji decyzje winny spełniać standardy wskazane w art. 107 § 1 k.p.a., w tym muszą zawierać powołanie podstawy prawnej oraz uzasadnienie faktyczne i prawne. Zgodnie z art. 107 § 3 k.p.a., uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa. **Pamiętać także należy, że właściwe uzasadnienie prawne i faktyczne stanowi ważny element każdej decyzji administracyjnej, jest jej integralną częścią i jego zadaniem jest wyjaśnienie rozstrzygnięcia stanowiącego dyspozytywną część decyzji. Motywy decyzji powinny więc odzwierciedlać racje decyzyjną i wyjaśniać tok rozumowania prowadzący do zastosowania konkretnego przepisu prawa materialnego do rzeczywistej sytuacji faktycznej.** Ponadto, obowiązek sporządzenia uzasadnienia decyzji odpowiadającego wymogom określonym w art. 107 § 3 k.p.a. stanowi realizację w postępowaniu administracyjnym zasady przekonywania, określonej w art. 11 k.p.a. W końcu, prawidłowo sporządzone uzasadnienie daje również możliwość pełnej i merytorycznej weryfikacji decyzji w postępowaniu sądowym, w toku którego nie jest możliwe uzupełnienie przeprowadzonego postępowania administracyjnego o stosowną argumentację prawną, i wyręczenie w ten sposób organów administracji w dokonaniu oceny w kwestii spełnienia przesłanek ustawowych, uzasadniających wydanie konkretnej decyzji.”*

Odwołujący wskazuje w tym miejscu również, że na etapie podejmowania decyzji przez Organ pozbawiony on został faktycznej możliwości aktywnego udziału w postępowaniu jak również pozbawiony został możliwości odniesienia się do pełnego materiału dowodowego. Za wypełnienie obowiązków, o których mowa w art. 10 i 81 k.p.a. nie można uznać informacji o możliwości zapoznawania się z aktami postępowania, gdy w aktach postępowania nie ma żadnych dokumentów poza tymi złożonymi przez Odwołującego. W celu umożliwienia Odwołującemu wzięcia aktywnego udziału w postępowaniu Organ powinien poinformować Odwołującego o zamiarze zakończenia postępowania, gdy już w aktach postępowania znajdują się wyniki przeprowadzonych analiz wniosku taryfowego. Postępowanie administracyjne w przedmiocie zatwierdzenia taryfy nie może być bowiem pozorne i nie może sprowadzać się do wezwania przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego do uzupełnienia informacji, kompletnego zignorowania przedłożonych wyjaśnień i wydania decyzji odmownej sprowadzającej się do stwierdzenia, iż „Organ nie czuje się przekonany do zasadności podniesienia cen”. Gdyby Organ poinformował

Odwołującego o skompletowaniu pełnego materiału dowodowego, Odwołujący mógłby się do niego ustosunkować bądź dodatkowo go uzupełnić. Tymczasem Organ w uzasadnieniu skarżonej decyzji powołuje się na dokonaną weryfikację i analizę wniosku taryfowego, ale Odwołujący nie miał możliwości zapoznania się z wynikami tej analizy przed wydaniem decyzji. Mając zaś na uwadze obszerność wniosku o zatwierdzenie taryfy i olbrzymią ilość danych wpływających na kalkulację opłat, nie jest możliwe, by wyniki analizy nie zostały utrwalone w jakikolwiek sposób.

Wskazać w tym miejscu należy również, że pomimo udzielenia przez Odwołującego obszernych wyjaśnień co do motywów ukształtowania taryfy w takiej formie, Organ odmówił zatwierdzenia taryfy w żaden sposób nie odnosząc się do dowodów i wyjaśnień składanych przez Odwołującego. O braku przeprowadzenia jakiegokolwiek postępowania dowodowego najlepiej świadczy fakt, że mimo złożenia przez Odwołującego wyjaśnień, Organ w treści skarżonej decyzji nie odniósł się w żaden konkretny sposób do przedstawionych przez Odwołującego dowodów, oświadczając jedynie, że są one nie wystarczające. Tymczasem, jeżeli zdaniem Organu obszerna dokumentacja i złożone przez Odwołującego wyjaśnienia były niewystarczające, bądź budziły uzasadnione wątpliwości obowiązkiem Organu było dalsze prowadzenie postępowania dowodowego i zobowiązanie Odwołującego do dalszego uzupełnienia dokumentacji, bądź złożenia dodatkowych wyjaśnień. W orzecznictwie Sądowym podkreśla się, że dopiero dokładne zbadanie stanu faktycznego i rozważenie wszystkich przedstawionych dowodów upoważnia Organ do wydania decyzji. Organ nie ma natomiast prawa wydać decyzji, gdy materiał dowodowy nie został dostatecznie rozpatrzony. Powyższe nie budzi od wielu lat żadnych wątpliwości w orzecznictwie. W wyroku Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 1994 r., sygn. akt III ARN 55/94 (rozpatrującego rewizję nadzwyczajną Ministra Sprawiedliwości od Wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego) stwierdzono, iż:

„Jako „dowolne” należy traktować również ustalenia faktyczne znajdujące wprawdzie potwierdzenie w materiale dowodowym, ale niekompletnym, czy nie w pełni rozpatrzonym. Zarzut dowolności wykluczają dopiero ustalenia dokonane w całości materiału dowodowego (art. 80 k.p.a.), zgromadzonego i zbadanego w sposób wyczerpujący (art. 77 § 1 k.p.a.), a więc przy podjęciu wszelkich kroków niezbędnych dla dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, jako warunku sine qua non wydania decyzji o przekonującej treści (art. 7 k.p.a.).”

Podkreślić należy, że w ramach postępowania administracyjnego rolą organu jest dokładne i wszechstronne rozpatrzenie danej sprawy, a nie rolą strony jest przekonanie Organu administracji, ponad wszelką wątpliwość, do zasadności złożonego wniosku. Zaniechania Organu są tym bardziej rażące, że były one podstawą do uchylenia pierwotnej decyzji Organu przez Prezesa Wód Polskich. Co istotne, uchybienia Organu w zakresie prowadzenia postępowania dowodowego były tak rażące, że uniemożliwiały wydanie decyzji reformatoryjnej przez organ drugiej instancji. Przypomnieć należy w tym miejscu, iż uchylenie decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania jest działaniem co do zasady wyjątkowym, podejmowanym jedynie w przypadkach, gdy Organ pierwszej instancji bądź to w ogóle nie przeprowadził postępowania dowodowego, bądź też przeprowadził je tak niestarannie, że poczynione przez niego ustalenia nie dają możliwości wydania merytorycznej decyzji. Mimo powyższego, ponownie rozpatrując sprawę Organ ponownie nie dokonał żadnej konstruktywnej analizy zgromadzonego materiału i nie odniósł się do przedstawionych danych i poszczególnych elementów wniosku taryfowego ograniczając się do stwierdzenia, że ceny wydają się za wysokie, a zadaniem Organu jest ochrona odbiorców usług przed podwyżkami cen. Na marginesie wypada jedynie stwierdzić,

że treść decyzji Prezesa Wód Polskich z dnia 31 sierpnia 2018 r. zawiera dużo więcej merytorycznych ustaleń, niż treść zaskarżonej niniejszym odwołaniem decyzji, co samo w sobie budzi już uzasadnione wątpliwości co do rzetelności Organu w rozpatrywaniu złożonego przez Odwołującego wniosku taryfowego. Nadto organ I instancji ponownie rozpatrując sprawę w żaden sposób nie odniósł się do wniosków organu II instancji zawartych w uzasadnieniu decyzji przekazującej sprawę do ponownego rozpatrzenia.

Odwołujący pragnie w tym miejscu podkreślić, że wbrew stanowisku Organu, ochrona odbiorców usług przed podniesieniem cen nie jest nadrzędną zasadą obowiązującą przy konstruowaniu taryf. Podstawowe zasady konstruowania taryfy zawarte są bowiem w art. 20 ust. 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Zgodnie z wyrażonymi tam zasadami, podstawą do ustalenia taryfy są niezbędne przychody, przez co należy oczywiście rozumieć przychody niezbędne do prowadzenia działalności w sposób zapewniający możliwość świadczenia usług na poziomie określonym odpowiednimi przepisami (art. 20 ust. 4 powołanej ustawy). Przepisy te określają zatem minimalny poziom przychodów, jaki musi osiągnąć przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne. Natomiast rolą regulacji zawartej 24 c ust. 1 pkt 2 jest zapewnienie, by stawki opłat zawarte w taryfie nie były nadmiernie wygórowane względem koniecznych do uzyskania przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne przychodów. Świadczy o tym w szczególności zawarte w tym przepisie sformułowanie:

*[Organ regulacyjny] analizuje zmiany warunków ekonomicznych wykonywania przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne działalności gospodarczej, w tym marżę zysku, oraz weryfikuje koszty, o których mowa w art. 20 ust. 4 pkt 1, pod względem celowości ich ponoszenia **w celu zapewnienia ochrony interesów odbiorców usług przed nieuzasadnionym wzrostem cen.***

Z brzmienia tego przepisu jednoznacznie wynika, że rolą Organu nie jest ochrona odbiorców usług przed wzrostem cen, ale jedynie ochrona przed nieuzasadnionym wzrostem cen. Przez nieuzasadniony wzrost cen należy natomiast rozumieć jedynie sytuację, w której wzrost cen nie znajduje odzwierciedlenia w niezbędnych dla funkcjonowania przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego przychodach. Natomiast wzrost cen spowodowany koniecznością urealnienia relacji przychodów do kosztów z całą pewnością nie może być uznany za nieuzasadniony. **Przypomnieć w tym miejscu bowiem należy, że w 2017 r. roku Odwołujący, stosując opłaty na poziomie 6,72 zł za m³ wody i 9,06 za m³ ścieków poniósł stratę w wysokości ponad 10.000.000,00 zł. Zaznaczyć również należy, że cena za świadczone usługi była najniższa od 2012 r. Co więcej, w 2017 r. nie wystąpiły żadne nadzwyczajne zdarzenia skutkujące powstaniem tak dużej straty – wynikała ona z błędnie skalkulowanych i zaniżonych taryf. Świadczą o tym złożone przez Odwołującego wraz z wnioskiem dokumenty finansowe, świadczące o tym, że całość przychodów bilansowych (43.647.275,21 zł) nie pokrywa nie tylko kosztów bilansowych (54.041.145,28 zł), ale nawet nie pokrywa kosztów działalności operacyjnej (46.437.091,76 zł).** Złożona przez odwołującego dokumentacja finansowa jednoznacznie dowodzi, iż podniesienie opłat za dostawę wody i odprowadzanie ścieków jest nie tylko uzasadnione, ale również bezwzględnie konieczne. Odmowa zatwierdzenia taryfy skalkulowanej w oparciu o przychody bezwzględnie konieczne dla prowadzenia bieżącej działalności bez strat jest tym samym nie tylko bezzasadna, ale również sprzeczna z art. 20 ust. 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Na marginesie stwierdzić tylko należy, że ewentualna nieuzasadniona odmowa zatwierdzenia taryfy, skalkulowanej w oparciu o przychody bezwzględnie konieczne dla

prowadzenia bieżącej działalności, skutkować może powstaniem roszczeń odszkodowawczych przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego względem Organu, który bez dokonania odpowiednio wnikliwej analizy i weryfikacji kosztów, arbitralnie uniemożliwił przedsiębiorstwu wodociągowo-kanalizacyjnemu osiągnięcie przychodów niezbędnych dla prowadzenia bieżącej działalności.

W tym stanie sprawy niniejsze odwołanie jest zatem konieczne i uzasadnione.

PREZES ZAPŁACU
Tomasz Wójcik